

Ik kon toch de verleiding niet weerstaan en heb voor het eerst in vele jaren weer eens aan een toernooi meegedaan. Omdat ik toch aan de kust zat leek het toernooi van de Brugse Meesters een goede keus. Het bleek een voortreffelijk georganiseerd toernooi. Het deelnemersveld was wel wat dun aan de top, toen nog een paar aangemelde spelers op het laatst verstek lieten gaan, waaronder een Mongoolse vrouwenschaakgrootmeester.

De twee sterkste spelers waren nu de keurig gesoigneerde Italiaanse grootmeester Alberto David die net zo verzorgd speelt als hij er uit ziet, en de Russische grootmeester Vladimir Epishin die net zo rommelig speelt als zijn uiterlijk doet vermoeden. Uiteindelijk ging de Rus met de toernooizege strijken. Daartoe had hij wel een miraculeuze ontsnapping in een eerdere ronde nodig en een even zo glipperige in de laatste ronde; de sterk spelende lokale favoriet Steven Geirnaert miste de winst. Voor Steven was dat wel erg zuur, anders had hij de hoofdprijs van €1.000 alleen gewonnen.

Veel aandacht ging ook uit naar de derde in de beginranglijst, een 13-jarig Amerikaans jongetje met Chinese roots. Nu al IM, met een rating van 2465, kan dat wellicht nog iets worden in de toekomst. Zijn moeder was daar al van overtuigd sinds zijn geboorte en gaf hem de vooruitziende naam Awonder.

Zelf presteerde ik ongeveer wat er verwacht mocht worden (gedeeld 5-11). In termen van ELO zijn dit wel moeizame toernooien. Je krijgt te veel tegenstanders met een lage ELO, vooral jeugdspelers, die eigenlijk veel sterker spelen dan hun rating aangeeft. Ik verloor alleen van de sterkste qua rating.

Tot mijn grote schrik bleek ik mee te doen in de strijd om de seniorenprijs. Dat was me nog niet eerder overkomen. Een bijzonder gevoel. Bij het schaken leggen ze grens tegenwoordig al bij 55 jaar en het zou me niet verbazen als de grens in de toekomst nog verder verlaagd wordt.